

ประวีณา แก้วเมืองกลาง 2554: ผลของการเล่นิทานพื้นบ้านภาคอีสานที่มีต่อการพัฒนา
คุณธรรมพื้นฐานของเด็กปฐมวัย ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร
ศึกษา) สาขาคหกรรมศาสตรศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชีพสุมน รังสยาธร, Ph.D. 102 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณธรรมพื้นฐานของเด็กปฐมวัย ด้านความซื่อสัตย์
ความสามัคคี และความมีน้ำใจ และเปรียบเทียบคุณธรรมพื้นฐานของเด็กปฐมวัย ด้านความ
ซื่อสัตย์ ความสามัคคี และความมีน้ำใจ ก่อนและหลังการเล่นิทานพื้นบ้านภาคอีสาน
กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กปฐมวัย จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการจัดกิจกรรม
การเล่นิทานพื้นบ้านภาคอีสาน จำนวน 12 แผน และแบบทดสอบวัดคุณธรรมพื้นฐานของเด็ก
ปฐมวัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเป็นเด็กผู้หญิง จากการทดสอบสมมติฐาน
พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาคุณธรรมพื้นฐานโดยรวมและรายด้านเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า หลังการทดลองกลุ่มตัวอย่างพัฒนาคุณธรรมพื้นฐาน
ด้านความมีน้ำใจมากที่สุด ตามด้วย ความซื่อสัตย์ และความสามัคคี ($\bar{X} = 8.43$, $\bar{X} = 8.34$ และ
 $\bar{X} = 8.23$ ตามลำดับ)

จากการสังเกตของผู้วิจัยขณะดำเนินกิจกรรมการเล่นิทาน พบว่า เด็กปฐมวัยชอบนิทาน
ที่มีลักษณะดังนี้ นิทานเกี่ยวกับสัตว์และการผจญภัย นิทานเกี่ยวกับปาฏิหาริย์และสิ่งมหัศจรรย์
และชอบนิทานที่มีตัวละครเด่นเพียงหนึ่งตัว โดยชอบตัวละครที่มีพฤติกรรมดีมากกว่าตัวละครที่มี
พฤติกรรมไม่ดี นอกจากนี้ สื่อประกอบการเล่นิทานที่เด็กปฐมวัยชอบ คือ หุ่นมือตัวละคร
และฉากสามมิติ